

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: GUD Fader, Søn og Hellig Aand

Citation: Kingo, Thomas: "GUD Fader, Søn og Hellig Aand", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid64193/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Troe at blive, Dig tien' i Aanden saa, Vort Hierte maatte smage
Din sødhed alle Dage, Og tørste efter dig.

[4] Du skabte alt paa Jorden, Og est din Faders Krafft, Regierer
det i orden, Med Ord og Guddoms Magt: Din Naad' i os op-
5 tænde, Vort hierte til dig vende, At vi ey tvil paa dig.

[5] Straff os ud aff din Naade, Styrk os at vi bestaa, Frj os fra
ævig Vaade, Guds Børn vi blive maa: At vi her intet meere End
Christi Ord begiere, Og Verdens Tant forsmaa.

91 [6] Alt hvad vi gjør og tænker, Vilt || du bestyre saa, At Adams
10 synde-lænker, Os ikke fange maa: Paa det vi nu ey meere Vort
Legems Lyst begiere, Mens altid troe paa dig.

Andr: Kolding.

GUD Fader, Søn og Hellig Aand, Ham bør os priis' og ære,
Hand gjør Miskund i alle Land, Som vi maa daglig lære,
15 Hand har beviist stoor Kierlighed Mod Menn'skens Kiøn saa
manglede, Som vi vil faa at høre.

*At vi maatte ræt forstaa, I Chri-
stelig Troe at blive, I Aanden dig
tiene saa, Vort Hierte maatte smage
Din sødhed alle Dage, Og tørste
altid efter dig.*

[4] *Du skaber alt paa Jorden,
Og est din Faders Krafft, Regierer
det med dine Orde, Stærkelig med
Guddoms Magt, Din Naade i
os optænde, Vort Hierte om til
dig vende, At vi ey tvile paa
dig.*

[5] *Straff os udaff dit gode, Og
styrke os med din Naade, Frj os
fra Helvedes Vaade, At Guds Børn
vi blive maa: At vi her aldrig*

*meere Uden Chrjsti Ord begiere
Og Menniskens Lærdom forsmaa.*

[6] *Vor Gierning og vor Tanke,
Vilt du bestyre saa, Dend gamle
Adam krænke, At dend ny nu leve
maa: At vi nu ikke meere Vort
Legems Lyst begiere, Men altid
tænke paa dig. C*

[Nr. 41] *GUD Fader, og Søn,
og Hellig Aand, Hannem bør os
priise og ære, Hand gjør Miskund
i alle Land, Som vi maa daglig
lære; Hand haver beviist stoor
Kierlighed, Mod Menniskens Kiøn
saa manglede, Som vi vil faa at høre.*

[2] I Dievlens Vold jeg fangen laa, Og var fordømt til døde, Min synd mig stedse qvalde saa, Jeg haffde Ang'st og Møde: Og altid sank jeg dyber ned, Der vaar ey Raad, ey salighed, Jeg vaar i synd undfangen.

[3] Hvad got jeg gjorde hialp mig ey, Kund' ey aff Døden vinde, Dend sterke Dievel sagde Ney, Sig vild' ey lade binde, Aff mig og noget Creatur, Jeg vaar nu hans aff min Natur, Fordømt til ævig Pine.

[4] Ey nogen var i Verden til, Der mig forløse kunde, Jeg veed ræt aldrig hvort jeg vil, Jeg maa til Helveds Grunde, Thi jeg Guds Vrede finder her, Og syndsens Byrde jeg nu bær, Fortabet maa jeg blive.

[5] Det ynktes Gud i Ævighed, Mit onde overmaade, Hand tænkte paa Barmhertighed, Mig vild' hand hielpe lade: Sit Hierte vende hand til mig, Der paa hand kosted uden svig Det kærteste hand haffde.

[6] Hand taldte til sin kære Søn, Det tiid er at forbarne, Du skalt det giøre for min Bøn, Far hen og frels de Arme Og løs dem

[2] I *Dievlens Vold* jeg fangen laa, *Jeg* var fordømt til døde, Min Synd mig *qualde baads Nat og Dag*, Jeg haffde *stoor Angast* og Møde: Og aldtiid sank jeg *dybere* ned, Der vaar ey Raad, ey Salighed, Jeg *var* i *synden* undfangen.

[3] *Mine gode Gierninger* hialpe mig ey, *De kunde ey Døden* overvinde, Dend sterke Dievel *hand* sagde Ney, *Hand vilde ey lade sig* binde, Aff mig *eller* noget Creatur, Jeg vaar i *hans Vold* aff min Natur, Fordømt til ævig Pine.

[4] *Der* var og *ingen* i Verden til, Der mig forløse kunde, Jeg veed

ræt aldrig hvort jeg vil, Jeg maa til *Helvedes* grunde, *For* Guds Vrede *der* over mig er, Og Syndsens Byrde *der* jeg nu bær, Fortabet maa jeg blive.

[5] *Da ynkede* Gud i Ævighed, *Min Ælende* over maade, Hand tænkte paa *sin* Barmhertighed, *Hand vilde mig* hielpe lade: Sit *Faderlig* Hierte vende hand til mig, *Hand koste der paa* foruden svig Det kærteste *der* hand haffde.

[6] *Hand taled* til sin kære Søn: Det *er mi* Tiid at forbarne, Du skalt det giøre for min Bøn, Far *heden* og frels de Arme: Og løs

udaf syndsens Nød, Og slæ ihjel dend haarde Død, Og lad dem med dig leve.

[7] Guds Søn sin Fader lydigh var, Hand kom til mig paa Jorden, Udaff en Jomfru reen og klar, Hand er min Broder vorden: Saa
5 lønlig førde hand sin stand, Leed alskens Nød og megen Tvang,
For hand vild' Dievlen fange.

93 [8] Guds Søn hand sagde: Kom til mig, || Jeg vil dig Gunst
tillave, Jeg taalde bitre Død for dig, Du Himmerig skalt have:
Nu er jeg din, du est min Ven, Og hvor jeg er der skalt du hen,
10 Os ingen skal adskille.

[9] Hvor høres større Kierlighed, End for U-ven at lide, Det har jeg eene dig beteed, At du skuld' med mig blive: Jeg een' er dend som hielpe kand, Thi kommer til mig Qvind' og Mand, Os ingen skal adskille.

15 [10] Mit blood det ud paa Jorden flød, Jeg bar det Korß med Møde, Jeg leed for dig dend haarde Død, Tag Troe og lad dig døbe: Mit Liv det tvang dend Død med Magt, Ald Verdens Synd er paa mig lagt, Thi est du salig vorden.

dem udaff syndsens Nød, Og slæ ihjel dend haarde Død, Og lad dem med dig leve.

[7] Guds Søn sin Fader *lydigh* var, Hand kom til mig paa Jorden, *Aff* en Jomfru *baade* reen og klar, Hand *vilde* min Broder vorden: Saa *lønhige* førde hand sin *statz*, Leed alskens Nød og megen *Platz*, For hand *vilde Dievelen* fange.

[8] Guds Søn hand sagde: Kom *hid* til mig, Jeg vil *dig over* dig *forbarme*, Jeg taalde *dend* bitre Død for dig, *Der med* du Himmerig skalt *arve*: Nu er jeg din og du est *min*, Og hvor jeg er der skalt

du *være*, *Dend Fiende* skal os *ey* adskille.

[9] *Hvem* haver hørt større Kierlighed, End *Døden* for *U-venner* at lide, Det *haver* jeg eene *giort* for dig, At du *skulde* med mig *leve*: Jeg *er dend eene* der hielpe kand, Thi kommer til mig *baade* *qvinde* og Mand, Os *skal rest* ingen adskille.

[10] Mit Blood det *flyder* paa Jorden *ud*, Jeg *bær* det Kors med møde, Jeg *lider* for dig dend haarde Død, Tag Troe og lad dig døbe, Mit Liv *overvinder* dend Død med Magt, Ald Verdens *Synder* er paa mig lagt, Thi est du salig vorden.

[11] Til Himmels hen til Fader min Far jeg fra dett' Ælende,
Der vil jeg være Mester din, Dend hellig Aand dig sende: Som
dig i Angest trøste skal, Og lære dig i ald Tilfald I Sandheds Vey
at vandre.

[12] Hvad jeg har gjort og lært ogsaa, Det skalt du gjør' og lære, 5
Der med mit Rige fyldes maa, Mig selv til Lov og Ære: || Forvar 94
dig vel for Menskens sæt, Som os forventer Troe og Ræt, Det
gir jeg dig tilkiende.

[13] Du lære skalt dend rette Troe, Som jeg befal at lære,
Hver andr' at elske sild' og froe, Det skal mit Budord være: For 10
Diev'lens Lærdom vogte dig, Thi hand er falsk og skadelig; Guds
Ord det ævigt bliver.

[14] Vi prise vill' i Ævighed, Og love uden Ende Gud Faders
store Miskundhed, Som os dend Naade sende, Og underslog i
Christi Død Synd, Satan, Helved, Dødsens Nød: Hvo kand os 15
nu forderve?

Jeg vil mig HERRen love, Som alle synder bar, Aff Troe og
ald Formove, Til ham mit Hiertc staar, Hans Navn vil jeg

[11] Til Himmels *igien* til Fader
min, Far jeg fra *dette* Ælende,
Der vil jeg være Mester din, Dend
hellig Aand dig *at* sende: Som dig
i Angest trøste skal, Og dig *under-*
vise og lære *vel*, I Sandheds Vey
at vandre.

[12] Hvad jeg *haver* gjort, *under-*
vist og *lært*, Det skalt du *giøre*
og lære, Der med mit Rige *opfyldt*
bliver, Mig selv til Lov og Ære:
Forvar dig vel for *Menskens* sæt,
Som os forventer *dend Christelig*
Ræt, Det *giver* jeg dig tilkiende:

[13] Du *skalt prædike* dend *Chri-*
stelig Troe, Som jeg *befaler* at

lære, *Elsker hver andre baade silde*
og froe, Det skal mit Budord være:
For *Dievelens* Lærdom vogte dig
Thi hand er falsk og skadelig;
Guds Ord det bliver *ævindelig*.

[14] *Thi ville* vi prise i Ævighed,
Og love *foruden ald* Ende Gud Fa-
ders store *Barmhertighed*, Som os
dend Naade sende, Og *underslog* i
Christi Død, *Helvede, Synd* og
Dødsens Nød: Hvo kand os nu
forderve? *D. Mort. Luth. C*

[Nr. 42] JEG vil mig HERRen
love, Som alle *mine* Synder bar,
Aff Troe og ald *Formus*, Til han-